

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Guțu Ghenadie Anatolie, născut la xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxxx, r-nul xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.03.2016 - 25.08.2016;

Instanța de apel: 24.09.2016 - 18.01.2017;

Instanța de recurs: 06.03.2017 - 29.03.2017,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 25 august 2016, Guțu Ghenadie a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 12 (doisprezece) ani închisoare;

- în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare;

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate inculpatului i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului în mărime de 1200 (una mie două sute) lei și respinsă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu trecerea acestora în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 19.11.2015, în jurul orei 18.00-19.00, Guțu Ghenadie fiind în stare de ebrietate alcoolică, a venit în gospodăria lui xxxx, amplasată în s. xxxx, r-nul xxxx, la invitația acesteia, pentru a se înțelege cu prețul pentru efectuarea unor lucrări și împreună cu ultima a mai consumat băuturi alcoolice. Tot atunci, între el și xxxxx s-a iscat o ceartă în timpul căreia Guțu Ghenadie intenționat i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea gâtului și a îmbrâncit-o pe xxxxx, ca urmare ultima lovindu-se cu regiunea occipitală a capului de muchia sobei. Apoi, când xxxxx se afla jos, intenționat i-a aplicat ultimei

multiple lovituri puternice cu talpa piciorului și cu vârful piciorului peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărui fapt victimei i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă închisă a toracelui, echimoză pe hemitoracele stâng, fractura coastelor VI, VII, VIII și IX pe stânga, cu lezarea pleureiparietale cu revărsare sanguine difuze roți-închise în țesuturi moi adiacente, rupturi ale pulmonului stâng, hemotorax pe stânga în volum de cca.1200ml., traumă cranio-cerebrală închisă, plagă contuză, excoriație și echimoză pe cap, echimoze și excoriații pe față, hemoragii în țesuturi moi epicraniene, hemoragii subarahnoidiene, traumă închisă a gâtului, revărsate sangvine în țesuturile moi ale gâtului pe dreapta, fractura osului hioid pe dreapta, echimoze pe membrele superioare și inferioare, vătămări corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr.51/D din 01.03.2016, se califică ca leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat la fața locului.

Tot el, la 25.12.2015, aproximativ la ora 15.00, aflându-se în s. xxxx, r-nul xxxx, a venit în gospodăria amplasată în același sat, ce aparține lui xxxx, unde împreună cu Furdui Igor și Sochircă Simion au consumat băuturi alcoolice. Tot atunci, între el și xxxx s-a iscat o ceartă, în conflictul dintre aceștia s-a implicat și Furdui Igor. Atunci inculpatul cu o rangă metalică pe care a luat-o din casa lui xxxx i-a aplicat lui Furdui Igor o lovitură în regiunea capului de la care ultimul a căzut jos. Inculpatul având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în prezența lui Sochircă Simion în mod deschis, din buzunarul scurtei în care era îmbrăcat Furdui Igor, a sustras mijloace bănești în sumă de 30 lei. În rezultatul acțiunilor violente, lui xxxxx i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de excoriații în regiunea capului, vătămări corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr.14/D din 06.02.2016 se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel în termen inculpatul, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare sau să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, pe motiv că:

- referitor la învinuirea adusă în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, apelantul a indicat că, a îmbrâncit victima și ea singură a căzut pe pat, lovindu-se de marginea sobei, însă nu a avut intenția de a o ucide și nici nu i-a aplicat lovituri cu piciorul în partea stângă a pieptului cum a fost stabilit în raportul de expertiză medico-legal, care a dus la decesul victimei;

- referitor la art.187 alin.(2) lit. e) Cod penal, inculpatul a indicat că, el doar a servit băuturi alcoolice împreună cu Furdui Igor și Sochircă Simion, dar nu le-a cauzat careva vătămări corporale și nici bani nu a sustras în mod deschis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a indicat că, instanța de fond în

conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele acumulate pe dosar cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile fiind corect calificate în baza art.187 alin.(2) lit. e) și art.145 alin.(1) Cod penal.

Afirmațiile inculpatului din cadrul instanței de apel și din cererea de apel privind negarea totală a vinei, Colegiul penal le-a apreciat ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată cu respectarea prevederilor art. 61,75 Cod penal a ținut cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, care în temeiul art.16 alin.(4) și alin.(6) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor grave și respectiv, excepțional de grave, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care este caracterizat negativ la locul de trai, atitudinea societății față de pedeapsa penală, ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa închisorii în limitele articolelor incriminate.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată inculpatul a declarat recurs ordinar (fiind incorect numit ca recurs în anulare), solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că condamnarea sa este ilegală.

5.1. Ulterior, inculpatul a depus un nou recurs ordinar (fiind incorect numit ca recurs în anulare), în care a indicat aceleași motive.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințe de formă și conținut prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul în recursurile sale nu invocă careva temeii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din conținutul acestora rezultă că inculpatul nu este de-acord cu condamnarea sa, temeii ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ea cuprinde temeiiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute în art. 145 alin. (1) și art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la rejudecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Totodată, Colegiul reține că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, dar trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin

ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) și art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, Colegiul o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, argumentele recurentului invocate în ambele recursuri, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.7.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind casarea sentinței primei instanțe și recunoașterea inculpatului ca fiind vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 145 alin. (1) și art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Guțu Ghenadie sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (1) și art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Guțu Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 ianuarie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun